

MORAŠICKÝ OBČASNÍK

obcí Morašice, Říkovice, Lažany a Višňáry

číslo 86 rok 2024

**Morašice z ptačí
perspektivy...**

MIMOŘÁDNÉ VYÚČTOVÁNÍ VODNÉHO A STOČNÉHO

V měsíci prosinci provedeme v obci Morašice, Nová Sídla a Tržek mimořádné vyúčtování vodného a stočného.

Stavy na vodoměrech můžete posílat do 11. 12. formou SMS na číslo 775 674 875, telefonicky na 461 357 111, e-mailem na vhos@vhos.cz nebo nahlásit na obci v úředních hodinách.

Děkujeme za spolupráci.
VHOS, a. s.

NA SMETANCE

Naše obec dostala balíčky výhodných vstupenek na některé pořady letošního 66. ročníku Smetanovy Litomyšle. Někteří občané této možnosti hned několikrát využili. Strávili tak letní večer ve Festivalové hale a vychutnali si krásný hudební zážitek.

Opera Hubička od Bedřicha Smetany byla v podání Opery Slovenského národního divadla Bratislava moc povedená. Dokonce nebylo poznat, že ji zpívali umělci ze Slovenska. S češtinou si poradili skvěle. Hudba byla výborně nacvičená, také kulisy navrženy vkusně. Celá opera byla pojata v úctě k našemu zakladateli české národní hudby Bedřichu Smetanovi. Moc děkujeme za možnost navštívit tento festival.

Jedno selfie ze Smetanky

Fikejzovi

PŘEDÁNÍ OCENĚNÍ VESNICE ROKU 2023

V sobotu 22. 6. proběhlo v Panenském Týnci na Lounsku předávání ocenění OBEC ROKU 2023. Naše obec obdržela z rukou organizátorů skleněnou plaketu VESNICE ROKU 2023. Toto ocenění jsme získali díky nejvyššímu počtu hlasů na Instagramu. Společně s námi skleněné plakety převzaly i další oceněné obce v různých kategoriích.

I když vzdálenost mezi Morašicemi a Panenským Týncem je zhruba 270 km, nakonec jsme se rozhodli a slavnostního předávání se zúčastnili. Konalo se v rámci oslavy slunovratu v Panenském Týnci.

Jako vítězové v prvním kole jsme automaticky zařazeni i do kola druhého, ve kterém bojujeme o titul OBEC ROKU 2024. Hlasovat na Instagramu Dvou kocourů na cestách můžete až do 31. 12. 2024.

Naše paní starostka spolu s dalšími zástupci oceněných obcí

REALIZACE OPRAV MULTIFUNKČNÍHO HŘIŠTĚ

V průběhu července proběhla slíbená realizace opravy oplocení multifunkčního hřiště v Morašicích. Nevhovující a nebezpečné oplocení bylo vyměněno za jiné. Multifunkční hřiště využívá mateřská i základní škola pro své venkovní aktivity. Branka hřiště je otevřena ale i pro všechny občany, kteří chtějí využít „antukový“ povrch.

Nové oplocení multifunkčního hřiště

PORUCHA NA ELEKTRICKÉM VEDENÍ

Ve čtvrtek 11. 7. navečer postihl všechny naše obce výpadek elektrického proudu. Porucha byla ihned hlášena na ČEZ. Zaměstnanci nás informovali, že se jedná o velký výpadek po celém okrese. Do dvou hodin byla porucha na elektrickém vedení vyřešena.

Pravděpodobně následkem výpadku došlo i k poškození motorku na zvonu v Řikovicích. Po třech týdnech byl mechanismus opraven a říkovičtí občané se mohli opět orientovat podle zvonění v poledne a večer.

A malá perlička na závěr: k výpadku elektřiny došlo zhruba 5 minut před premiérou dokumentu o našem Turnaji morašických čtvrtí na ČT sport. Proto jsme dokument museli později zhlédnout ze záznamu.

OPRAVA SILNICE ŘIKOVICE - VIŠŇÁRY

Pouze 14 dní předem jsme se dozvěděli, že je plánovaná oprava silnice III/3594 v úseku Řikovice - Višňáry. Silnice byla ve velmi špatném stavu, a tak si nový povrch opravdu zasloužila. Nejhorší byly zničené okraje silnice a záplaty velkých děr po celém úseku. Úplná uzavírka silnice probíhala od 15. 7. do 17. 7. Celá oprava byla dokončena 24. 7. Jsme velmi rádi, že k opravě celého úseku došlo, protože příjezd do Řikovic od Višňárů připomínal spíše tankodrom.

Nový asfaltový povrch

VOLBY DO KRAJSKÉHO ZASTUPITELSTVA A SENÁTU PČR 2024

Letošní podzimní volby do krajského zastupitelstva a do Senátu PČR konané 20. a 21. 9. se tak trochu nesly v duchu povodní a záplav v České republice. V obou volebních místnostech bylo zřízeno místo sběru materiální pomoci. Je nádherné, že stále dokážeme pomoci druhým v těžkých chvílích. I ve druhém kole senátních voleb bylo téma povodní a záplav stále aktuální.

Krajských voleb se v prvním okrsku v Morašicích zúčastnilo 45,41 % voličů. V okrsku č. 2 v Řikovicích byla volební účast dokonce 51,63 %. Celkově se naše obec řadila mezi obce s vyšší volební účastí, celkem tedy 47,06 %.

Obdobně vysokou volební účastí se můžeme chlubit v 1. kole do Senátu PČR. To se konalo současně s volbami do kraje. V okrsku č. 1 Morašice přišlo vyjádřit svůj názor 44,94 % a v Řikovicích 51,63 % obyvatel. Celkem volební účast byla 46,71 %.

Jelikož jsme nerozhodli o svém zástupci v Senátu PČR v 1. kole, 27. a 28. 9. se uskutečnilo kolo druhé. Volební účast ve druhém kole již byla výrazně nižší v obou okrscích. V Morašicích 21,18 %, v Řikovicích 35,71 %. Celkem se druhého kola u nás zúčastnilo 25,04 %. Na základě výsledků voleb nás v Senátu PČR bude po následujících 6 let zastupovat pan David Šimek.

Podrobné výsledky z obou voleb najdete zde:

Usměvavé volební komise čekaly na voliče v obou okrscích.

POVODNĚ A ZÁPLAVY 2024

Už dopředu díky moderním technologiím nás odborníci mohli varovat, jako nikdy před tím, že Českou republiku postihne v polovině září silný a vytrvalý déšť s velkým rizikem přívalových povodní a záplav. Předpovědi se postupně stávaly realitou. Od 13. 9. se v některých regionech země potvrdily i extrémně ničivé povodně a záplavy. Naši oblast silnější déšť postihl, ale naštěstí nezpůsobil žádné velké škody. Koryta řek byla plná, v Morašicích sahala voda těsně k domům u řeky.

V některých českých regionech způsobily až katastrofální škody. Proto jsme okamžitě vyhlásili materiální sbírku pro zasažené oblasti. Během voleb mohli občané do volebních místností nosit materiální pomoc.

Jak během několika dnů zmizely dva domy.

15.9.2024

25.9.2024

Naše hasičské auto naložené materiální pomocí

Parta morašických dobrovolníků v obci Kobylá nad Vidnavkou na Jesenicku, kterou postihly ničivé povodně.

POVODNĚ A ZÁPLAVY 2024

Nad očekávání a k naší radosti se trvanlivých potravin, drogerie, čisticích prostředků sešlo v obou volebních místnostech hodně. Děkujeme všem, kteří přispěli.

První materiální sbírka byla odvezena 25. 9. do obce Kobylá nad Vidnavkou. Obec se nachází severně od města Jeseník a povodeň v obci způsobila katastrofální škody. Srovnala se země 2 domy, poničila silnice a mosty a obec rozdělila na dvě poloviny. Běžný život se do vesnice bude vracet pomalu. V celé obci bylo zaplaveno 80 % domů.

Proto jsme se rozhodli, že v této obci pomůžeme přiložit ruku k dílu. Společně se sbírkou ve středu 25. 9. odjeli pomoci do obce 4 morašičtí hasiči z výjezdové jednotky JPO V, 1 dobrovolný hasič z Řikovic a oba obecní pracovníci. Rovněž i náš fotograf pan Hendrych, který má v obci rodinu. Naše zastupitelstvo 25. 9. schválilo obci Kobylá nad Vidnavkou finanční dar ve výši 50 000 Kč.

Další dvě hasičská auta odvezla humanitární pomoc do Potravinové banky Pardubice do skladu v Chotovicích. V potravinové bance pomoc třídí a posílají do zasažených oblastí na základě požadavků jednotlivých obcí.

Smutné obrázky ze zaplavené oblasti

LEKCE JÓGY PRO VŠECHNY

Stále platí nabídka cvičení jógy pro naše občany. Scházíme se každý čtvrtek od 18.00 do 19.00 hod. v prvním patře mateřské školy. Pokud si budete chtít zacvičit, nezapomeňte si přinést podložku a 1-2 deky na cvičení. Jednorázové vstupné je 70 Kč.

OPRAVA VODOVODU SPĚJE DO FINÁLE

Stále probíhá rekonstrukce vodovodního řadu. V zemi je už nové vedení vodovodu, ale stále probíhají dokončovací práce. Vše, včetně předání evidence a zaměření, by mělo být hotovo do konce letošního roku. Prosíme stále o trpělivost a toleranci. Děkujeme.

Rekonstrukce a dopravní omezení na místních komunikacích

SETKÁNÍ FOTBALOVÝCH PŘÍZIVCŮ

Tradičně poslední sobotu v měsíci červnu, letos 29. 6., se konalo setkání fotbalových příznivců. Fotbaloví přátelé nejprve uctili památku Ladislava Tobka (Bořika). Společně pak vzpomínali a besedovali v hospodě U Růže.

Uctění památky Ladislava Tobka na místním hřbitově

ZASTÁVKA MILOVNÍKŮ KONÍ U RŮŽE

V pátek 30. 8. se v naší hospodě zastavilo několik jezdců na koních, aby v přilehlé zahradě a ve stínu stromů našli na chvíli odpočinkové místo, za které byli v parném počasí zřejmě velmi vděční. Jelikož paní hospodská byla na dovolené, návštěvníky s koňmi pohostili místní z Morašic. I přesto, že nevíme přesně, odkud byli, jak se jmenovali a proč zavítali k nám do Morašic, alespoň takto na dálku jim děkujeme za velmi přátelské setkání. Rádi na ně vzpomínáme.

Po jejich návštěvě zůstal alespoň milý vzkaz v kronice hospody U Růže:

„Mooc děkujeme za jezdce spolku Vysočiny za naprosto dokonalou vstřícnost a neskutečně milou obsluhu v hospůdce U Růže, která nám vyšla, ač nemusela, ve všem, co jsme si vymysleli, vstříc.“

U PRVNÍ DÁMY EY PAVLOVÉ

První dáma Eva Pavlová pozvala na zámek v Lánech vybrané příslušnice bezpečnostních sborů České republiky v pátek 30. 8. Za každý kraj byla oceněna jedna žena. Zdravotnický záchranný sbor Pardubického kraje měla tu čest reprezentovat paní doktorka Milada Krejčová z našich Morašic.

ZÁBAVNÉ ODPOLEDNE PRO DĚTI

V sobotu 22. 6. se na morašickém hřišti konal již tradiční dětský den pod názvem Zábavné odpoledne pro děti. Připravili jsme různá stanoviště, kde děti mohly procvičit své tělo, ale i hlavu. Největší úspěch a letošní novinka bylo házení krysu do pastiček. Po splnění všech úkolů byla odměna pro každého. Děti také dostaly nanuk a limonádu od Veroniky Říhové. Pro ostatní měla připraveno bohaté občerstvení. Mohli jsme ochutnat koláče, koblihy, hranolky nebo pizzu. Malování na obličej a dětmi oblíbený hasičský liják byl samozřejmostí. Jelikož bylo nádherné počasí, tak jsme si zábavné odpoledne všichni užili. Děkujeme všem, kteří nám pomohli s přípravou. Také vám všem, kteří jste přišli. Budeme se těšit zase příští rok na fotbalovém hřišti.

Milada Krejčová a Eva Pavlová

VZPOMÍNKOVÁ BESEDA na silniční závody motocyklů MORAŠICKÝ TROJÚHELNÍK

Utekl již rok od vydařené akce Vzpomínkový den na silniční závody motocyklů Morašický trojúhelník, který se konal 17. 6. 2023. Celá akce byla tehdy zdokumentována na fotografiích a videozáznamu. Když se podařilo fotografie a videa upravit k prezentaci, rozhodli jsme se letos 29. 6. na hřišti uspořádat vzpomínkovou besedu pro zaslužené závodníky i veřejnost. Chtěli jsme se vzájemně podělit o své dojmy a sdílet zážitky z loňského 50. výročí. Kromě toho měli účastníci besedy možnost zhlédnout současné i historické fotografie, film z roku 1976 a hlavně videozáznam loňského vzpomínkového dne.

Na hřišti byly postaveny stany, kabiny Sokola se proměnily v galerie s fotografiemi, videa se promítala na dvou velkých interaktivních dotykových obrazovkách, které se nám podařilo pro tyto účely zajistit. Otevřeno bylo i školní arboretum, zde všude jsme se mohli společně zastavit, popovídat a vzpomínat.

Na besedu jsme opět pozvali závodníky, kteří na morašickém okruhu v letech 1973–1977 závodili. Pozvání přijali Bedřich Fendrich, Miloš Sedlák, Jiří David, Jan Dobiáš, Petr Boušek a Zdeněk Rybka. Vzpomínali na svoji závodní kariéru, vyprávěli příběhy ze života, odpovídali na otázky, podepisovali fotografie a knihy. Bývalí závodní jezdci a zaslužení mistři sportu debatovali i nad dvacítkou vystavených závodních silničních motocyklů včetně vzácných strojů Jawa a ČZ. Velký zájem mezi nimi vzbudil motocykl Pertl 125 konstruktéra Pavla Petráčka. Osobně přijel i Miroslav Felgr, jeho kamarád, který se tehdy do výroby motocyklu zapojil a nyní stroj vlastní.

Autogramiáda

Výstava strojů

Sledování projekce

Takhle si lehneš, rozumíš, šlápneš na to a jedeš.

Na morašickém okruhu na tomto motocyklu závodil Petr Boušek, který s ním v roce 1976 obsadil 9. místo mistrovství republiky ve třídě 125 cm³.

Letos se sice v Morašicích nezávodilo, ale zvuk některých závodních motocyklů si nakonec mohli účastníci milého setkání alespoň poslechnout.

Jasný, to dám!

Na památku

Minulý rok hodně lidí nestihlo ochutnat dobroty od našeho mysliveckého spolku, a tak jsme myslivce požádali opět o uvaření kančího guláše. Protože měli dobrou mušku a střílili divočáky dva, z jednoho uvařili guláš a druhého naložili na gril. Sladké pohoštění pro závodníky upekly opět morašické ženy, o ostatní občerstvení se postarala Veronika Říhová.

Počasí nám přálo a všichni se dobře bavili: Morašickému trojúhelníku zdar!

Společné foto zasloužilých závodníků s paní starostkou a jedním z pořadatelů Martinem Šiklem

ZLATÉ, ČESKÉ RUČIČKY ANEB CESTA ZA POZNÁNÍM

V úterý 10. 9. nabídla naše obec občanům z řad seniorů opět velmi zajímavý výlet za poznáním. První zastávkou byla vesnička Trusnov. Malebnou vesničkou jsme došli ke Staročeskému muzeu, kde nás přivítal pantáta Pepa Kudrna. Josef Kudrna se svou manželkou Jitkou založili muzeum venkovského života a řemesel-z lásky k časům našich předků.

Už na zábřeží nám majitel ukazoval různé předměty. Mnozí vzpomínali, jak jezdili na bruslích „šlajfkách“, které se utahovaly na boty pomocí klíčky. Venku pod střešou s cedulí „Stroje a náčiní předků“ jsme si mohli prohlédnout některé hospodářské stroje a nářadí. Některé máme i sami doma, ale občas jsme i zaváhali, na co se daná věc dá použít. Příkladem bylo náčiní na lov krtků, zařízení na výrobu dřevěných doštek na střechy apod.

Než jsme přešli do chalupy, ukázal nám majitel ve stodole veterána Citroën z roku 1927 v původním stavu, staré kolo a motocykl. U stodoly se pochlubil pěknou zahrádkou s ovocnými stromy a malou louží. Historický interiér chalupy je plný sběratelských kousků.

Našli byste tam strunné a dechové hudební nástroje i s nádherně zdobenou citerou, fotografie i s fotoaparátem na destičky, vybavení ševců, švadlen, pradelen, řezníků, a dokonce i dřevěnou, kočárovou truhlu s pokladem.

Na půdě se nachází ukázka školní třídy, kde je vystavena lavice s kalamáři a brky, staré učebnice, mapy, obrazy, vycpaniny ptactva a další pomůcky. V druhé části půdy nalezneme velký výběr praček, žehliček, kočárků, šicích strojů. Velmi nás zaujalo loutkové divadlo, které pan Kudrna sám vyrobil a všechny loutky i vyřezal a namaloval. Dokonce s nimi i se svou dcerou

hrál s loutkovou společností Kozlík. Je moc šikovný a dokázal si se svou ženou opravit všechny interiéry, kde jsou nádherné kamenné stěny, stará koupelna s neckami a veškerým vybavením, staročeská světnička. Dokázal postavit i funkční kachlová kamna a na dvoře vytvořit staročeskou krčmu.

Pan a paní Kudrnovi

Pandrhola a tety z Morašic

Panem Kudrnou vlastnoručně vyrobené divadélko s loutkami

Venku nás zaujala velká dřevěná figura z pohádky Dařbuján a Pandrhola, kterou také sám vyřezal. Milí, nadšení, šikovní lidé a přívětivé prostředí nás opravdu oslovilo. Vyprávění pana Kudrny bylo pro nás velmi zajímavé, protože pochází z našeho kraje a vzpomínky se občas stočily i tímto směrem, k jeho rodné vesničce Chotovice a okolí.

U Kudrnů na dvorečku

Druhá zastávka byla v Dašicích v Pardubickém kraji, známých svými velkými mrazírny. V dašickém kamenném pivovarském sklepě jsme měli zajištěný oběd. Slepíčí polévka, plátek se zeleninou a brambory v různých podobách nám udělaly dobře. Dašickým pivečkem a družnou rozpravou posílnění jsme mohli pokračovat dál. Dokonce se na nás venku usmálo i sluníčko a pošítilo nám na krásné kresby na pivovaru i na mořskou vílu v malém rybníčku.

Třetí zastávka v Hradci Králové nás zavedla do českého závodu světově známé značky Petrof.

Paní Fikejzová testuje kvalitu koncertního křídla.

Rozsáhlý komplex budov se bohužel zredukoval pouze na jednu výrobní budovu, kde je truhlárna, lakovna, drátovna, montovna, ladící místnost, předváděcí salonek a další. Obdivovali jsme zlaté, české ručičky, poctivou práci, preciznost a lásku, s jakou vytvářejí tyto skvosty. Poté jsme se přemístili do muzea klavírů, které se zde vyráběly. Po prohlídce krásných historických klavírů a projekci o zakladatelích Petrofu a celém závodu, který vyvážel až do 45 zemí, nám student herectví Lukáš zahrál na klavír značky Petrof. Zahrál skladbu od vynikajícího ruského skladatele a klavíristy Sergeje Rachmaninova z období romantismu a Bugatti Step od českého skladatele Jaroslava Ježka, jenž skládal písničky pro Osvobozené divadlo, kde vystupoval Jan Werich a Jiří Voskovec.

V krásném sále jsme si prohlédli různé typy klavírů značky Petrof vystavených k prodeji. Dokonce jsem si mohla zahrát na koncertní křídlo za 6 300 000 Kč. Náhoda nám přála a potkali jsme i Zuzanu Ceralovou Petrofovou - jednatelku a prezidentku společnosti PETROF.

Posílnění kávou a něčím sladkým, obohaceni překrásnými zážitky jsme se vrátili do svých domovů. Velké poděkování patří všem organizátorům.

Zdeňka a Milan Fikejzovi

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V neděli 29. 9. jsme opět mezi nás přivítali další 3 nové občánky. Příjemnou atmosféru svým zpěvem obohatila Alexandra Rošková, kterou na klavír doprovodila Zuzana Famfulíková ml. Básničky přednesly tradičně děti ze školky a Viktorie Ropková.

Janičko, Šimonku a Honzíku, vítejte v Morašicích!

Po milých slovech paní starostky už následovalo zapsání nových občánků do pamětní knihy. Přivítali jsme Janu Hubinkovou, Jana Šmolíka a Šimona Musiola.

Dětem přejeme hodně zdraví, štěstí a radost ze života v obklopení milující rodiny.

HUDBA POMÁHÁ Orchestr tátů, dětí i babiček znovu vyrazí do divadel

„Nám s vámi začínají Vánoce,“ vypráví řada jeho stálých návštěvníků... A nejinak tomu bude i letos. Koncertní benefiční projekt více než stočtyřicetihlavé party kamarádů vyrazí opět do divadel našeho regionu. O vstupenky bude tradičně mela - a proto připomínáme termín předprodeje: 1. 11. v 10.00 hod.

MILION Z REGIONU

Jako jedna z mála benefic dává Hudba pomáhá koncovému obdarovanému skutečně každou korunu ze zakoupené vstupenky. Před Vánoci se tak sousedé z regionu složí na zásadní životní dárek rodině z blízkého okolí. Tak jako třeba v loňském roce Doležalovým ze Suché Lhoty u Litomyšle: na konto handicapované Klárky odeslali pořadatelé 1 209 846 Kč. „Hudba dokáže věnovat dítku s handicapem nemalé finance, které nejsou - na rozdíl např. od státních příspěvků - prakticky nijak vázané. Což je vzácné. Jediným kritériem je opravdu efektivní pomoc. Při výběru toho, nač finanční prostředky poslouží, se tak s rodinami zpravidla dostáváme k věcem, které opravdu výrazně ovlivní jejich další fungování. A nejinak tomu bude i u Vopálkových,“ popisuje ředitel festivalu Karel Telecký.

VOPÁLKOVÝM Z LITOMYŠLE

Ladě a Milanovi Vopálkovým z Litomyšle se před pěti lety narodil malý Míla. Na první pohled zdravý chlapec. Ve dvou měsících si však rodiče všimli drobné tečky v jeho oku, jež dala impuls k návštěvě lékaře. Následné série vyšetření vyústily v diagnózu: rhizomelická chondrodysplazie. Velmi vzácná metabolická vada zapříčiněná kombinací předaných genetických informací rodičů vyvolává u Míly nejen šedý zákal (původně tečku v oku), ale především neprosívání - opožděný motorický a mentální vývoj, zkrácení končetin a kloubní deformitu. Míla tak sám nechodí, nemluví a prakticky ve všech úkonech potřebuje pomoc rodičů. Zvláštní kategorií je pak stravování, které může probíhat pouze ve speciálně upravené polohovací židli a v pravidelných intervalech. „Je pro nás proto velmi komplikované opustit, byť jen na chvíli, domov. Nedělní návštěva babičky se stává náročným stěhováním polohovací židle, všech Mildových pomůcek a plánování několika stravovacích zastávek. Pohodové odpoledne se tak často míjí účinkem a my zůstáváme raději doma,“ vypráví maminka Lada. A právě s mobilitou chtějí pořadatelé Vopálkovým pomoci. Z výtěžku koncertů zafinancují rodině nové, speciálně upravené auto. „Auto se pomalu stávájí naší specializací,“ vtipkuje Telecký, „avšak v případě Vopálkových není vůz toliko transportním zařízením, jako spíše nástroj k cestě z domácí izolace. A to je pro nás klíčové,“ dodává.

VZHŮRU K BABIČKÁM!

Okolo cest k babičce a jídla vystavěli muzikanti celý příběh letošního ročníku. Podtitulem „Od babičky ze špajzu“ zastřešili dramaturgii písňového večera, edici merchandisingu plného domácích produktů i nabídku barů. „Orchestr je natěšen,“ popisuje autorka hudebních aranží Martina Novotná. „Večer kořeníme melodiemi, které si spojujeme s návštěvami u prarodičů. S pohodličkou, plným břichem, vlídností, láskyplnou péčí. Od Babičky, přes pohádkové motivy, zpívančkové lidovky až po stálice našeho repertoáru. A všichni se u toho nají,“ doplňuje v žertu. Předsálím budou vonět buchty, občůdek nabídné zavařeniny, domácí limonády, čokoládu, pivo a samozřejmě novou edici ponožek. Orchestrální úpravy písní vznikají na míru festivalu a představí je opět ansámbl muzikantů, ve kterém vedle sebe usedají dědečkové, mámy i děti. Jejich společný čas naplňuje hudba, která pomáhá.

Koncerty, které v předvánočním čase každoročně navštíví na 3 000 posluchačů, tradičně míří do divadel v Poličce (7. 12.), Litomyšli (14. 12.), Ústí nad Orlicí (21. 12.) a Vysokém Mýtě (25. 12.). Koncertní šňůra začíná 30. 11. v domovské obci muzikantů - Morašicích. Před diváky usedne na jeviště více než padesát hráčů orchestru a vokalistů. Předprodej vstupenek startuje 1. 11. v 10.00 hod. na hudbapomaha.cz, v informačních centrech koncertních míst a OÚ v Morašicích.

Tým Hudby pomáhá

PRVNÍ SVATEBNÍ OBŘAD V ŘIKOVICÍCH

V naší malé obci Řikovice proběhl 24. 8. první svatební obřad. Budoucí manželé oddávala naše starostka Pavlína Jarešová, pro kterou to byla premiéra. Tato událost se bezpochyby ihned zapsala do místní kroniky. Gratulujeme novomanželům Renče a Věrkovi Valentovým.

Velký den pro všechny

Součástí programu byly extrémně náročné disciplíny, kde bylo třeba zapojit nejen tělo, ale hlavně hlavu.

Jak jen se ta kapela jmenovala...?

ROZLOUČENÍ S PRÁZDINAMI

Krásné slunečné počasí nám dopřalo se s létem opravdu rozloučit. V sobotu 7. 9. jsme uspořádali Rozloučení s prázdninami. Soutěžní odpoledne plné různých úkolů čekalo nejen na děti, ale počítali jsme i s účastí dospělých. Úkoly byly vymyšleny tak, aby všichni soutěžící zapojili hlavu i tělo. Po splnění všech úkolů na děti čekala sladká odměna. Všichni ale netrpělivě čekali na slíbenou tombolu. Opravdu se jed-

Děcka, plán je jasnej: dneska se spát nejde!

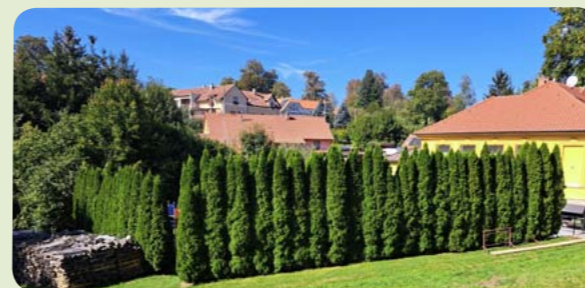
nalo o bohatou tombolu, ve které se vyhrávaly jen samé užitečné věci. Sobotní podvečer nám zpříjemnila kapela Ježkovy voči, která hrála až do půl jedné do rána. Dospělí tancovali, děti si společně hrály na hřišti. Zkrátka povedená akce. Bylo to super. Společenskou akci obohacenou o hudební doprovod naplánujeme určitě i na příští rok.

Občerstvení nesmí chybět.

ÚPRAVA ŽIVÉHO PLOTU

Už delší dobu jsme plánovali ořezání živého plotu u pergoly. V pátek 20. 9. jsme se narychlo domluvili a v sobotu po obědě se nás sešlo 7 chlapců a 2 děvčata. Vašek Tobiašek ml. řezal, ostatní odebírali a odnášeli na vůz, který nám poskytli Jarešovi. Chtěli jsme raději větve odvézt, protože jsme ponaučení loňským samovznícením hromady roští. Na závěr nám Vašek Tobiašek st. opekl kuřata. Chvilu jsme poseděli a s pocitem dobře vykonané práce se rozešli domů.

Před a po

Václav Tobiašek ml., SDH Řikovice

HOUBAŘSKÁ VÝSTAVA V DOLNÍM ÚJEZDĚ

Ve dnech 28. a 29. 9. uspořádal náš mykologický klub již tradiční houbařskou výstavu v budově chovatelů U Jirečků v Dolním Újezdě. Podobně jako v předchozích letech jsme se poslední týdný před výstavou lehce obávali nedostatku hub, ale počasí nám nakonec přeci jen přálo. Rozjeli jsme se po blízkém i širším okolí, prozkoumali lesy kolem Dolního Újezda, ale i třeba na Budislavsku a Orlickoústecku. Navíc nám opět mnoho druhů hub dovezli kolegové houbaři. Velký dík opět patří paní Daniele Jirouškové z Nového Města na Moravě, která naši výstavu obohatila o více než 20 druhů hub.

Celkem se nám tedy podařilo posbírat 167 rozmanitých exponátů, které si přišlo prohlédnout 341 návštěvníků. O výklad a odpovědi na otázky ze světa hub se opět postarali naši odborníci - pánové Josef Černý a Jiří Kohák. Děti i dospělí si mohli otestovat své houbařské znalosti pomocí kvízů a ti nejmenší se zabavili omalovánkami.

Houbovní odborníci při práci

Houbové exponáty

Návštěvníci si, ostatně jako každý rok, velice pochvalovali nabídku naší kuchyně: houbový guláš, dršťkovou polévku z kotrče, houbovou sekanou a utopence ze sírovce. To vše jako vždy připravil náš předseda pan Václav Tobiašek s pomocí ostatních členů klubu. Tímto bychom chtěli vyjádřit naši vděčnost všem, kteří se na výstavu přišli podívat. Vaší jak slovní, tak finanční podpory si velice vážíme. A těšíme se na vás zase příští rok!

Pohádkové houbové zátiší

Klára Zerzánová, Mykologický klub Dolní Újezd

TURNAJ MORAŠICKÝCH ČTVRTÍ NA OBRAZOVKÁCH ČESKÉ TELEVIZE

V tradičním termínu, tedy na státní svátek Cyrila a Metoděje, se na fotbalovém hřišti uskutečnil již 33. ročník Turnaje morašických čtvrtí. Letošní akce se stala výjimečnou zejména tím, že byla vybrána v rámci projektu Tipsport Sportuj s námi. O celém jejím průběhu byla natočena reportáž, kterou bylo možné následně zhlédnout na programu ČT sport.

Během slunečného pátečního odpoledne se odehrály zápasy ve vylosovaných skupinách, které ovládly Mexiko a Říkovice, ze čtvrtfinále následně postoupily Hřbitovní kvítí a Františka.

Morašickým čtvrtím ZDAR!

Ve finále nakonec proti sobě nastoupily Říkovice a Františka. Po vyrovnaném souboji se letošním vítězem stal obhájce loňského prvenství tým ze Říkovice. Nejlepším střelcem turnaje se stal Michal Nádvorník ze Hřbitovního kvítí. Na nové dresy se mohou těšit Mexikánci, neboť se umístili nejlépe ze čtvrtí, které ještě nové dresy nevyhráli.

Za hojně účasti se také odehrálo utkání malých dětí a opět se podařilo zorganizovat fotbálek žen a dívek. Pro děti byly připraveny dovednostní soutěže a také si mohly zařadit na skákacím hradě. Sportovní den jsme zakončili soutěží ve střelbě pokutových kopů. V kategorii žen zvítězila Tereza Lněničková a kategorii mužů ovládl Martin Ropek ml.

Reportáž z akce je ke zhlédnutí [zde](#):

Vítězné říkovické mužstvo s paní starostkou

Martin Ropek st.

ÚSPĚŠNÝ VSTUP DO NOVÉ SEZÓNY

Člověk se ani nenadál a už tu je začátek nové sezóny. Do ní muži vstoupili s určitou kádrovou obměnou. Po čtyřech letech nás opustil Michal Kopecký, jehož zlákal návrat do Dolního Újezda. Do našich řad se naopak podařilo přivést nové i staronové, ať už na jaře či delší dobu absentující, tváře. Začátek sezóny zastihl muže v dobré formě. Po sedmi zápasech mají na kontě 6 vítězství, které znamenají 2. místo v tabulce okresního přeboru a po šesti letech postup do jarní části okresního poháru. Doufejme, že si tuto formu udrží.

V novém soutěžním ročníku byli naši dorostenci zastoupeni Lukášem Němcem, Janem Kopeckým a Lukášem Machem, opět zapůjčení na Horní Újezd, který kvůli možnosti hrát „jedenáctkový“ fotbal přihlásil tuto kategorii do okresního přeboru Chrudim, což by mělo všechny kluky mnohem lépe připravit na přechod do mužského fotbalu.

Stejně jako v loňské sezóně se starší žáci, z naší strany vedené Martinem Kovářem, spojili do trojklubí, tentokrát Morašice, Horní Újezd a Čistá, opět formálně bez hlavičky našeho klubu. Tato spolupráce zatím očividně funguje, neboť po úvodních dvou zápasech mají kluci maximální počet bodů a skóre 12:1. K této kategorii se určitě sluší zmínit o přestupu Vojty Huryty, jehož si vyhlédly Pardubice.

Mladší žáci zahájili novou sezónu v zažitém soukлубí s Horním Újezdem, z naší strany vedené Jiřím Lněničkou. Stejně jako jejich starší kategorie mají za sebou dvě utkání s bilancí jedné výhry a jedné prohry. Zatímco starší příprava i letos funguje samostatně, mladší jsme po roční odmlce opět spojili s Horním Újezdem. Tréninky mladší přípravy jsou rovněž spojeny i s naší školičkou pro nejmenší.

Starší příprava

Doufejme, že děti budou dělat na hřišti radost nejenom morašickému fotbalu a trenérům, ale hlavně sobě. Za péči o naše ratolety si zaslouží díky naši trenéři – Milan Chmelík, Milan Klement a Jiří Famfulík – a všichni rodiče, kteří jsou trenérům jakoukoliv měrou, i jenom odvozem na zápas, k dispozici.

Pokud byste měli zájem sebe nebo své děti zapojit do naší činnosti, budeme rádi. Kontakty a veškeré aktuality o dění v klubu najdete na našich facebookových nebo webových stránkách.

Dominik Štancil

Mladší žáci

KUBA PŘIVEZL MEDAILI!

Od 23. do 27. 6. se konala v České republice Olympiáda dětí a mládeže. Ve 20 sportech a 78 disciplínách mezi sebou soutěžilo celkem 3 395 dětí. Mezi nimi i žák morašické základní školy Jakub Dušek. Jakub s kamarádem Lukášem Jiroutem přivezli bronzovou medaili ze čtyřhry stolního tenisu. Gratulujeme.

VSTOUPILI JSME DO ŠKOLNÍHO ROKU 2024/2025

I letos počet žáků naší školy mírně narostl. Proto jsme v tomto školním roce poprvé otevřeli pro devět ročníků deset tříd. Školní rok 2024/2025 zahájilo v Masarykově základní škole Morašice celkem 151 žáků. Vedle nich si naši ZŠ Morašice jako svou kmenovou školu zvolilo také 68 žáků v individuálním, domácím vzdělávání, z toho je 28 žáků na 1. stupni a 40 žáků na 2. stupni ZŠ. V naší škole s kapacitou 240 žáků je tak zapsáno celkem 219 žáků.

Po jedné třídě má každý ročník prvního stupně, na druhém stupni jsou v sedmém ročníku dvě třídy, VII.A a VII.B. Na prvním stupni se vyučuje 74 žáků (40 chlapců a 34 dívek), na druhém stupni 77 žáků (38/39).

Do první třídy se letos zapsalo a svou školní docházku zahájilo 18 prvňáčků (9 chlapců a 9 dívek). Jejich třídní učitelkou je Zuzana Hajrová, DiS. et DiS. Paní učitelka Ivana Rejmanová, která obvykle připravovala prvňáčky, sice odešla do penze, ale bude i nadále s první třídou úzce spolupracovat.

V 2. ročníku je 12 žáků, třídní učitelkou je Mgr. Dáša Kmošková. 3. ročník má 8 žáků, tř. uč. je Mgr. Monika Sychrová. Ve 4. ročníku se sešlo 20 žáků, tř. uč. je Mgr. Veronika Javůrková a 5. ročník má 16 žáků, vede je třídní Mgr. Vlasta Macková.

Na 2. stupni do 6. ročníku nastoupilo 14 žáků, jejich třídní učitelkou je Mgr. Jana Renzová. V 7. roční-

ku jsou dvě paralelní třídy: VII.A, která má 14 žáků, třídním je Mgr. Jan Malý a třída VII.B se 17 žáky s třídní učitelkou paní Mgr. Ivetou Novákovou. V 8. ročníku školní rok zahájilo 14 žáků, třídní je Mgr. Andrea Dušková; 9. ročník navštěvuje 18 žáků, s třídní učitelkou Mgr. Simonou Edlmanovou.

V Masarykově ZŠ Morašice je ředitelem Mgr. Miloš Krejčí, zástupkyní ředitele a metodičkou EVVO je paní učitelka Mgr. Hana Heroldová. Mimo obou uvedených je ve školním poradenském pracovišti (ŠPP) výchovná poradkyně školy Mgr. Dana Drahošová, která je současně koordinátorkou IVT, dále školní metodik prevence Mgr. Jana Renzová, školní psycholožka Mgr. Ivana Košnarová a koordinátorka podpory nadání Mgr. Andrea Dušková. Hlavní náplní ŠPP je pomáhat žákům ve zvládnutí učebních nároků školy, řešit příčiny slabého prospěchu a speciální výchovné a vzdělávací potřeby žáků, pomáhat žákům řešit jejich osobní vztahové problémy.

Hudební výchovu a angličtinu vyučuje Mgr. Hana Vanišová. Anglický jazyk učí Bc. Luboš Pardus, DiS.

Tělesnou výchovu dívek vede paní učitelka Mgr. Petra Coufalová. Mediální výchovu a výchovu k občanství pak Mgr. Marie Jílková. Žáky v individuálním vzdělávání zajišťuje paní Eva Netíková a Ing. Judita Kapicová.

Žákům se vzdělávacími hendikepy pomáhají ve třídách a v odděleních školní družiny na základě diagnostiky a přidělení finančních prostředků školskými poradenskými zařízeními paní asistentky Bc. Jana Adámková, Jana Kovářová, Milada Vitoušková, Jana Vosmeková a nově paní Hedvika Roušarová.

O pořádek v budově školy se stará paní školnice Blanka Komínková a poté, co do penze odešla paní Dana Trávníčková, jsme přivítali paní uklízečku Věru Prešinskou.

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Školní družina (ŠD) s kapacitou 55 účastníků má i v tomto školním roce 2024/2025 tři oddělení. Všechny třídy ŠD jsou umístěny v přízemí budovy. Oddělení ŠD1, které sdílí učebnu 1. třídy, je pro žáky 1. ročníku a vede ho paní vychovatelka Hedvika Roušarová. O děti z 2. a 3. ročníku pečuje v oddělení ŠD2 umístěném v učebně 4. třídy paní vychovatelka Daniela Kopecká. ŠD3 pro žáky 4. ročníku má na starost vedoucí vychovatelka paní Stanislava Coufalová. Starší žáci využívají nabídky školního klubu s kapacitou 43 účastníků. Aktivity školního klubu naplňují a řídí Milada Vitoušková a Mgr. Petra Coufalová.

Od půl sedmé jsou otevřena dvě oddělení ranní družiny, takže probouzení do školního dne je pro děti mnohem klidnější. Zvláště když i druhostupňoví žáci mohou ráno využít nabídky aktivit školního klubu.

TANDEMOVÁ VÝUKA

Aby mohli žáci získat maximální podporu a péči při vzdělávání, začali jsme od tohoto školního roku využívat tandemovou výuku ve vyučování. Po výborných ohlasech žáků, rodičů a pedagogů z těch škol, ve kterých se vydali cestou tandemů, zavedli jsme od letoška tuto formu výuky i v naší škole.

CO JE TANDEMOVÁ VÝUKA?

Tandemová výuka znamená úzkou spolupráci pedagogů přímo ve vyučovacích hodinách. Při takové výuce spolu dva učitelé blíže spolupracují na přípravě vyučování, pak spolu také učí v jedné vyučovací hodině. Pro žáky je taková výuka mnohem intenzivnější, protože se vyučující mohou víc věnovat jednotlivým žákům. Tandem je obohacující i pro učitele, protože ti mohou používat odlišné metody výuky. A také proto, že příprava a sdílení při vyučovací hodině umožňuje hlubší probrání tématu a procvičení s menším počtem žáků na jednotlivého kantora. Učitelé pak rozebírají spolu vyučovací proces, získávají odezvu i na svou práci. V některých ročnících využívají tandemovou výuku učitelé jazyků, tandem pomáhá při mediální výchově i v dalších předmětech a vyučovacích hodinách.

PROJEKT PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ - PAMĚŤ NÁRODA

Na morašické škole v tomto školním roce 2024/2025 začaly učit paní Mgr. Marie Jílková a Mgr. Veronika Javůrková. Paní učitelka Jílková je mj. vystudovanou historičkou, která má bohaté zkušenosti s projektem společnosti Post Bellum - Příběhy našich sousedů. S kolegyní Javůrkovou při výuce mediální výchovy v 9. ročníku tvoří tandem, který jim umožní vést dva žákovské týmy.

Příběhy našich sousedů je žákovský dokumentaristický projekt, jehož cílem je probudit v nejmladší generaci zájem o moderní historii a dokumentaristickou práci. Reportážní týmy vyrazí za pamětníky, natáčejí jejich vzpomínky, dohledávají si informace, navštěvují archivy a muzea, mluví s odborníky. Výstupy své práce potom zveřejňují na webu www.pribehynasichsousedu.cz.

Post Bellum má bohaté zkušenosti s natáčením rozhovorů celoživotních vzpomínek s pamětníky, je zakladatelem projektu Paměť národa - jedné z největších sbírek vzpomínek na světě. Žáci při práci na projektu budou neustále propojovat školu a obec, hledat souvislosti příběhů, zpracovávat je.

ZÁJMOVÉ KROUŽKY v ZŠ Morašice 2024/2025

V tomto školním roce 2024/2025 si mohou žáci vybrat z bohaté nabídky kroužků:

- **ZVÍDÁLEK** (1. a 2. třída)
A. Dušková
- **ŠACHOVÝ KROUŽEK** (pro 1. a 2. stupeň)
Z. Fikejzová
- **SPORTOVNÍ RÁNO**
M. Vitoušková
- **KERAMICKÝ KROUŽEK** (pro 1. a 2. stupeň)
S. Coufalová
- **VESELÁ VĚDA** (pro 1. stupeň)
I. Nováková
- **SBOREČEK** (pro 1. stupeň)
H. Vanišová
- **HÝBEME SE S HUDBOU**
P. Coufalová
- **FLORBAL** (pro 2. stupeň)
I. Nováková
- **(NE)TRADIČNÍ SPORTOVNÍ HRY**
P. Coufalová
- **NÁBOŽENSTVÍ** (pro 1. stupeň)
M. Štěpánková
- **DIY TVOŘENÍ**
P. Coufalová
- **ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ**
P. Coufalová
- **DEBRUJÁŘI I., DEBRUJÁŘI II.**
M. Vitoušková
- **ŘEZBÁŘSTVÍ**
M. Vitoušková
- **DRAMATICKÝ KROUŽEK** (pro 1. a 2. stupeň)
J. Renzová

Budou pro ně uspořádány workshopy, navštíví nahrávací studio, výsledky práce jejich žákovských týmů budou uloženy na www.pribehynasichsousedu.cz.

Na závěr projektu bude uspořádána slavnostní veřejná závěrečná prezentace výstupu projektu na živo a v online prostoru. Výstupy projektu budou také prezentovány na jaře na veřejné besedě s občany, která se uskuteční ve škole. Vybraná pamětnická vyprávění natočená žákovskými týmy budou zpracována a editována pro portál Paměť národa a jejich publikace na www.pametnaroda.cz.

Miloš Krejčí, ředitel školy

NÁŠ PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN VE SVITAVSKÉM DENÍKU

Svitavský deník si pro představení prvního školního dne v okrese Svitavy vybral naši moravickou školu, kterou představil bohatou fotoreportáží.

Zvědavé děti a dojatí rodiče

Přeji všem žákům, rodičům a zaměstnancům školy úspěšný a příjemný školní rok!

Miloš Krejčí, ředitel školy

DEVĚTÁCI PŘEVZALI PATRONÁT NAD PRVNÁČKY

I my jsme před pár lety byli prvňáci a i z vás za pár let vyrostou devěťáci...funguje to pořád stejně.

Na začátku školního roku se žáci 9. třídy zapojili do krásného projektu, jehož cílem je podpořit a usnadnit prvňáčkům jejich první kroky na základní škole. Protože je 18 devěťáků na stejný počet prvňáčků, při společných aktivitách si každý žáček prvňáček vybral svého patrona mezi devěťáky.

Starší žáci pomohou mladším s orientací ve školním prostředí a společně budou také organizovat různé akce a projekty, čímž se posílí jejich vzájemné vztahy. Prvňáčci díky svým starším spolužákům poznají řád školy „zevnitř“ a devěťáci zase poznají pocit odpovědnosti za malé kamarády.

První spolupráci se stala společná výtvarná výchova. Těšíme se na nová přátelství! Patronát totiž potrvá celý rok.

Simona Edlmanová, třídní učitelka 9. ročníku

Hurá, máme super kámoše!

KRAJSKÉ KOLO SOUTĚŽE POKOS

- příprava občanů k obraně státu

Ve středu 11. 9. se v Sezemicích ve sportovním rekreačním areálu Mlynářka uskutečnilo krajské kolo branně vědomostní soutěže POKOS. Naši školu reprezentoval tým ve složení Jan Tichý, Jolana Klementová, Anežka Dvořáková, Lukáš Boštík, Natálie Hudečková a Jakub Rejman.

Soutěž pro 14 týmů vybraných škol Pardubického kraje připravili vojáci z Krajského vojenského velitelství Pardubice. Hlavní částí byl cca 3 km běh formou únikové hry, tentokrát po stopách praporečnicka Karla Bezdíčka. Aby družstvo získalo mapu cesty, muselo nejprve rozluštit šifru.

Po laně přes řeku

Na trase byly připraveny různé úkoly zaměřené zejména na týmovou spolupráci a komunikaci. Součástí běhu bylo například určování azimutu, hašení požáru, luštění šifer, přeprava zraněného a vědomostní test zaměřený na život praporečnicka Karla Bezdíčka, na znalosti týkající se přípravy občanů k obraně státu, IZS a orientace v terénu.

Po skončení běhu a krátkém oddechu družstvo vyrazilo plnit další soutěžní disciplíny. Nechyběl hod granátem na cíl či střelba na terč ze vzduchovky. V této disciplíně se podařilo Lukáši Boštíkovi perfektně zastřílet a jako nejlepší střelec ze všech chlapců byl oceněn pamětní mincí Klubu výsadkových veteránů generála Klemeše Chrudim.

Střelba na terč

Luštění šifer

Byla to fuška, ale dali jsme to!

Velkou zkušenost a současně i pochvalu za zvládnutí situace si děti odnesly ze stanoviště první pomoci, kde na ně čekaly velmi realisticky namaskované osoby a děti si musely poradit s masivním krvácením, poruchou vědomí nebo stavem šoku.

Zvládli jsme masáž srdce na figuríně...

...nebo třeba poskytnout první pomoc při silném krvácení.

Nově letos byla připravena střelba na airsoftové střelnici, orientační běh formou labyrintu a překonání lanové dráhy nad řekou. Po součtu bodů ze všech soutěžních úkolů jsme se umístili na pěkném osmém místě. Všechny disciplíny i celý den si děti užily, především perfektní týmovou spoluprací a naučily se mnoho nového.

Iveta Nováková, třídní učitelka VII.B

BADATELSKÝ LESNÍ VÝLET

V pátek 20. 9. se proměnily děti školních družin 2., 3. a 4. třídy v badatele. Jednotlivé týmy dostaly batohy vybavené všemožnými badatelskými pomůckami a také desky s mnoha úkoly či badatelskými výzvami. Za bádáním jsme museli dojet autobusem do Jarošova a pak se u lesa naobědvat. S doplněnou energií jsme se vrhli do bádání. Hledali jsme něco kulatého, bílého, voňavého, špičatého... Zkoumali jsme i živočichy. Fotili jsme různé zajímavé přírodniny. Při jednotlivých zastaveních jsme napodobovali lesní zvířata a také jsme se o nich dozvěděli spoustu zajímavostí. Čas rychle běžel a my jsme museli přidat do kroku, abychom stihli autobus. Domů jsme jeli s plnými badatelskými batohy a také s mnoha zážitky. Třeba: zapadl jsem do bahna, objevil jsem krásné houby, poprvé jsem viděl živou ještěrku, v rybníku jsem hodil pět žabiček, objevil jsem studánku, kde se vaří voda... Ve škole jsme společně výzkum prozkoumali a zhodnotili a těšíme se na další výzvu.

Děkuji všem pomocníkům za čas, který nám věnovali – M. Vitouškové, H. Roušarové, D. Kopecké, P. Coufalové.

Děkuji a těším se na další bádání,
Stanislava Coufalová

Věděli jste, že ježek se nejlíp kreslí obouručně?

Polní oběd

Jedlý hmyz

Tým lesních badatelů

POŠKOLA ZAČÍNÁ – PŘIJĎTE TAKY!

Masarykova základní škola Morašice Vás zve na tematické besedy se sousedským posezením

Že je škola jen pro žáčky a žáčky? Ale kdepak. V letošním školním roce morašická škola připravila pro veřejnost cyklus besed. Výběr témat můžete ovlivnit i vy. První setkání o Albánii už proběhlo a druhé se připravuje. Těšíme se, že se nejen od hostů něco zajímavého dozvíme, že spolu pobudeme a třeba se překvapíme i drobným sousedským pohoštěním.

úterý 5. 11. od 17.00 hod.

VÁCLAV KLEJCH LAŽANSKÝ
- neznámý nejznámější rodák

Český Veleslavin, tak byl také označován lažanský rodák Václav Klejch, který žil na přelomu 17. a 18. století. Ve své době měl mimořádný vliv na myšlení obyčejných lidí. Jak toho dosáhl? Víte, co jsou Klejchovy špalíčky? A kde prý před svým odchodem do exilu zakopal poklad? Pozoruhodný příběh ze života našich předků se před námi rozvine na setkání, které připravil Mgr. Miloš Krejčí.

Miloš Krejčí, ředitel školy

NOVINKY ZE ŠKOLKY

Prázdniny jsou za námi a je tu nový školní rok, který je pro naši školku rokem velkých změn. Začala revitalizace zahrady, byly vybudovány nové herní prvky v přírodním stylu, v listopadu budou započaty práce na rekonstrukci pavilonu C.

I personální obsazení se změnilo. Nastoupila jsem jako nová ředitelka MŠ. Mateřská škola v Morašicích je mou srdeční záležitostí, protože jsem zde začínala jako školnice, poté jako vedoucí školní jídelny a posledních deset let jsem zde pracovala jako učitelka. Na jaře jsem absolvovala konkurs na místo ředitelky a teď mě tedy čeká velká výzva, abych dokázala navázat na výbornou práci bývalé paní ředitelky Miloslavy Benešové. Byla bych ráda, aby naše školka byla i nadále místem, kde se děti i rodiče cítí dobře, a aby naše děti odcházely do školy dobře připravené.

Do oddělení mladších dětí nastoupila nová paní učitelka Kateřina Švecová a také v kuchyni došlo ke změně, kdy místo paní Prešinské mezi nás přišla paní Ludmila Mekisková.

Ve školce je pro letošní rok zapsáno 42 dětí, z toho je 8 dětí do tří let.

I tento rok nás čekají akce s rodiči, jako jsou besídky, uspávání a probouzení broučků. Ve školce přivítáme

kouzelníka, divadélko JÓJO, uijeme si muzikohrátky s panem Jasanským. Bezpečnost a základy pravidel silničního provozu nám přiblíží návštěva z Policie ČR. Na jaře opět začnou starší děti jezdit na plavání do Litomyšle. Už teď chystáme program na tzv. Zelené dny, kdy trávíme celé dopoledne v přírodě.

Těšíme se, jak budeme malovat, cvičit, zpívat, zkoumat a bádát a prostřednictvím hry poznávat svět kolem nás.

Tak nám držte palečky, ať se nám v novém školním roce daří.

Markéta Vavřínová, nová ředitelka MŠ

Rovněž upozorňujeme, že na zahradě mateřské školy je zakázáno venčit psy. Paní učitelky totiž každé ráno musí uklízet psí exkrementy.

Vstup psům je do celého areálu ZAKÁZÁN!

NOVÝ HERNÍ PRVEK NA ZAHRADĚ

V areálu mateřské školy byl v průběhu letních prázdnin instalován nový herní prvek. V současné době probíhá ještě osázení okolí. Vstup na tento herní prvek je stále ZAKÁZÁN.

Upozorňujeme občany, že od 14. 10. bude firmě provádějící rekonstrukci pavilonu C MŠ Morašice předáno staveniště. **Tímto žádáme rodiče, aby se na zahradě mateřské školy pohybovali pouze na nezbytně nutnou chvíli. Pro veřejnost je zahrada uzavřena.** Omezení pohybu potrvá až do května 2025.

Opět se vydáváme na další putovní štaci sousedských povídek. Po roce jsme se opět zastavili v Říkovicích, tentokrát u pana Josefa Nováka. Se svojí skromností a poutavým vyprávěním se s námi podělil o své životní atmosféru, se kterou jsme byli u Nováků příteli, i do tohoto rozhovoru.

Josef v tanečních

JOSEF NOVÁK

- Narodil se 25. 10. 1942 v Říkovicích.
- Pochází ze statku čp. 10, kde vyrůstal společně se 4 sourozenci (Janem, Marií, Ludmilou a Růženou).
- Navštěvoval říkovickou a morašickou školu. Po splnění základní povinné docházky nastoupil na litomyšlskou zemědělskou školu mládeže a poté na zemědělskou mistrovskou školu do Vysokého Mýta.
- Celý život pracoval v zemědělství.
- Stále se věnuje duchovní službě lidem.
- S manželkou Emilií vychoval 3 dcery.
- Radost mu dělá 7 vnoučat a 3 pravnoučata.

Vaše dětství ovlivnila 2. světová válka. Jak jste prožíval válku jako dítě?

Válku si pamatuji, ale malinko. Vzpomínám, že se tu ve vsi objevili Maďaři. To už byl ale konec války. Byli potrhání, vyhladovělí, ale velmi slušní. Utíkali před Rusáky. V korůtku uprostřed vesnice byly uvařené brambory pro dobytek. Jak byli hladoví, tak je snědli. Nějaký čas se živili i tady v Říkovicích po rodinách. Pamatuji také na konvoj, který dorazil do vsi od Višňářů a putoval dál na Nové Hradky na západ. Byl to veliký konvoj koní s žebříňáky. Vozy byly plně naložené.

Jak vzpomínáte na dětská léta?

Vzpomínám moc rád, dětství jsem měl nádherné. Vyrůstal jsem společně se 4 sourozenci. Doma jsme měli hospodářství. Než se začalo hospodařit s traktory a dalšími stroji, tak jsme k orání a dalším pracím na poli využívali síly koní a volů. Doma jsme měli i krávy. Měli jsme je pojmenované. Naše krávy se třeba jmenovaly Plavka, Brejla nebo Straka. Měli jsme i koně. Pamatuji na Marinu a Mindu, dostali jsme je za války od Rusů.

Takže jako děti jste musely přidat ruku k dílu?

Samozřejmě, dřív to bylo naprosto běžné. V každém stavení se hospodařilo. Vzpomínám, že v roce 1953 jsme ještě pěstovali len a cukrovku. V ten rok jsme měli tolik cukrovky, že jsme část, kterou bychom nezkrmil, dali do družstva, kam jsme i nakonec vstoupili. Od vstupu do JZD nám ale „podráželi“ nohy, kde se dalo. Maminka měla velké iluze ve velkém povstání v Maďarsku, že se celá politická situace změní.

Jak tedy vaše rodina zvládala starost o hospodářství?

Musel to zvládnout každý, aby se uživil. Každý člen rodiny musel pomáhat. Ve 40. letech jsme měli doma na výpomoc rodinu Braunerovu z Lanškrouna, pan Brauner byl pošťák. Manžele Braunerovi měli syna Leoše, se kterým jsme také trávili jako děti volné chvíle. Pak ale museli odejít. Víím, že první dopis jsme od nich dostali až po 15 letech, ale byl cenzurován. Děda s nimi mluvil německy. Proto znám základní německé výrazy, jinak jsem se německy nenaučil. Umět mluvit cizí řečí velice obdivuji, já jsem se ve škole naučil pouze rusky.

Měl jste čas i na nějaké záliby?

Rád jsem hrál na kytaru a harmoniku. U toho jsem moc rád zpíval. Chodil jsem také dvakrát do tanečních. Podle mé manželky jsem krásně tancoval. Hudbu zkrátka miluju.

Do školy jste chodil rád?

Řekl bych, že ano, hlavně ty začátky byly nejlepší. Pamatuji si, že během zápisu do 1. třídy jsem seděl na třešni. V 1. třídě jsme se učili o Masarykovi. Vzpomínám, že nám pan učitel Michl vypravoval, jak Masaryk chodí na Slovensku lovit medvědy. Postupně se ale situace ve škole měnila, tak jak probíhaly změny ve společnosti a politice.

Takže vás pozitivně ovlivnil učitel Michl, který byl v 50. letech řídícím v říkovické pětitřídce?

Samozřejmě, byl to vynikající učitel a člověk. Dodnes na něho moc rád vzpomínám a obdivuji ho. Hodně nás bral do přírody, rozeznávali

jsme sarančata a kobylky. Velice si ho vážím. Hlavně teď si uvědomuji, v jaké těžké situaci on sám byl. Musel psát posudky na jednotlivé rodiny.

Jak důležitá byla role učitele v obci?

Velmi důležitá, protože učitelovým úkolem bylo starat se o kulturní život na vesnici. Právě zmiňovaný pan učitel Michl vedl ve vsi ochotnické divadlo.

Měla zdejší škola i vlastní zahrádku?

Zahrádka dříve byla, jak stála telefonní budka. Učitel Michl měl pod okny také malé včelstvo. V rámci vyučování nás pan učitel učil poznávat rostliny, živočichy, ale také i to, jak vzít správně rýč do ruky. Bydlel tu v učitelském bytě se svojí ženou Evou, která hrála na klavír a nádherně zpívala. Jeho žena Eva byla skvělá, ale brzy zemřela. Jejich dcera vedla hodiny zpěvu. Jelikož jsem nebyl v pionýru, nesměl jsem s ostatními zpívat. Chodil jsem je alespoň poslouchat. Vždy mě nakonec ale do třídy pustili.

Pocházíte z věřící rodiny. Nebyly hodiny náboženství jakýmsi černým puntíkem pro celou rodinu?

Dříve na náboženství i do kostela chodila celá vesnice. Náboženství nás vyučoval pan farář Malý z Morašic. Bývalo běžné, že jsme chodili do kostela i před vyučováním. Ale jak se postupně politická situace v zemi měnila, měnily se i běžné věci v životě lidí. Postupně víra upadala. Samotná výuka náboženství byla velmi ovlivněna i učitelem, jak to toleroval. U nás probíhala výuka evangelické církve, ale i katolické.

Jaký byl přechod z říkovické malotřídky do moravické školy?

Pan učitel Michl systém výuky dokázal nastavit správně. Když jsme přecházeli do 6. třídy do Morašic, vůbec jsme nezaostávali. Snažil se v nás probudit a rozvinout zdravé sebevědomí, které jsme většinou po přechodu do moravické školy ztratili.

Hodnocení žáků bylo určitě jiné, než jaké je dnes, nemám pravdu?

Známkování a hodnocení kázně bylo zdaleka na jiné úrovni, než je dnes. Na běžném pořádku byla známka 3. Pamatuji, že rýsování jednou nedonesl nikdo kromě dvou spolužáků. Zrovna v rýsování jsem nebyl dobrý. Vzpomínám, že jsem nad jedním úkolem z rýsování seděl až do půlnoci. Přesto mi ale pan učitel nevěřil. Myslel si, že jsem to opsal a dal mi za 5.

Máte nějaké veselé vzpomínky také z moravické školy?

Do moravické školy jsem chodil od 6. do 8. třídy. Vzpomenu na pana učitele Sejkora, který učil německý jazyk. Docela jsem si ho oblíbil, řekl bych, že jsme si společně padli do oka. Ve škole pracovala i jeho žena paní učitelka Sejkorová, od které neposlušní měli červené uši až po krk. Řeknu vám i jeden zážitek. Jeden den jsem doma zapomněl úkol. Učitel Kunt mi tedy řekl: „Máš 40 minut pro něj zajít.“ Zvládl jsem to a úkol v požadovaném čase donesl.

Kudy vedla cesta do Morašic do školy?

Do školy jsme chodili jenom pěšky za jakéhokoliv počasí. Vždycky jsme se ráno sešli u stežníku a společně všichni z Řikovic odešli do školy do Morašic. V létě jsme chodili stežníkem mezi obilím. Na silnici jsme vyšli až na konci Lažan. Když ale byl zrušen stežník, tak jsme chodili po Faltysově cestě.

Na co rád ze školních let vzpomínáte?

Na uhelné prázdniny. Zimy byly daleko krutější než dnes. Často ale bylo sněhu hodně a školy nebyly zavřené, a proto jsme někdy také „stávkovali“. U stežníku, kde byl vždy sraz, jsme se domluvili, že půjdeme domů. Pak jsme měli problém, protože „moravický“ do školy přišli a my ne. Jenže pak přišel druhý den ve škole trest – klečení na políčkách s předpaženými rukama. To byl asi největší trest za mých školních let.

Co na to rodiče, že jste nešli do školy?

Ti měli hodně práce, že to ani nepostřehli, že jsme doma.

Jaké tresty dříve ještě aplikovali učitelé?

Poznámky dříve neexistovaly. Učitel si to s neposlušným žákem vyřídil hned na rovinu. Pan učitel Michl s žákem třeba odešel do kabinetu. Co se v kabinetu dělo bylo vždy nazýváno tajemstvím mezi učitelem a žákem. Já jsem naštěstí nikdy žádné tajemství v kabinetu nezažil.

Měl jste v dětství partu kamarádů?

Měli jsme velkou partu kluků z Řikovic a Višňárů, společně jsme dělali lumpárny. Za mých dětských let to bylo přirozené, dnes už je situace naprosto jiná. Vzpomínám, že se chodilo každé pondělí pro pivo do hospody do Višňárů. Pan hospodský měl také vedle piva i nápoj pro mládež, který se vyráběl z cukrovky.

Kam dál směřovaly vaše kroky?

Nastoupil jsem na 2 roky do školy zemědělské mládeže do Litomyšle. Téměř všichni šli do zemědělství, protože bylo potřeba vyučit budou-

cí pracovní sílu. Tehdy jsme byli označeni jako Gottwaldova mládež, která bude jednou pracovat v zemědělství nebo v dolu. Toto období nebylo jednoduché ani pro některé učitele. Mě učil pan profesor Miřejovský, který se nemohl uplatnit ve svém oboru. Stal se „pouze“ učitelem. Nejen my studenti, ale i samotní učitelé to měli velice těžké.

Po dvouletém vyučení jste odešel rovnou pracovat do JZD?

Ještě jsem pokračoval studovat zemědělskou mistrovskou školu do Vysokého Mýta. I když bylo běžné, že se do práce chodilo už ve 14 a 15 letech. Učitelé s námi stále jednali jako s většími dětmi. Celé studium se zaměřovalo na pěstitelství a malý chov. Měli jsme také předmět o včelaření. Tato škola se zaměřovala hlavně na praxi.

Jak velký vliv měla politika na školství?

Ve Vysokém Mýtě na škole nás učila paní inženýrka z Brandýsa nad Orlicí. Dala nám za úkol vypočítat trojčlenku, což byl příklad přes celou tabuli. Během hodiny začala vyprávět o knize Quo Vadis. Někdo ze spolužáků to asi řekl a za rok už na škole neučila. Opravdu, jak už jsem vzpomínal, ani učitelé v tehdejší době to neměli vůbec jednoduché.

Po vyučení vás jistě neminula povinná vojenská služba. Kam jste byl odvelen?

Více jak 2 roky jsem strávil na vojně v Klatovech. Pohyboval jsem se zejména kolem techniky.

Dnes se mladí lidé seznamují všelijak. Dříve to ale bylo více osobní, nemám pravdu?

Samozřejmě, žádné technologie nebyly. Když se vám nějaká holka líbila, tak jste před její rodinný dům postavil přes noc ozdobenou májku. To se tradičně dělalo v noci z 30. 4. na 1. 5. Májka měla třeba 5 až 6 metrů. Nejméně práce dala břízka, ta byla popravdě ale nejhezčí. Byla často ozdobená fáborky a uvázána k plotu před domem milované dívky.

Věděly dívky, kdo jim takto vyznává lásku?

Jak kdy. Bývalo tradicí si pod ní lehnout a hlídat ji. První rok, když jsem ji postavil k domu mé budoucí manželky Emilie, tak jsem si pod ní nelehl. Ona pak nevěděla, od koho je. Pamatuji si, že druhý rok jsem ji před dům postavil oloupaný smrček, ke kterému jsem ještě udělal věnec. Existovala také tradice výkupného, k májce se dávala lahev kořalky. Když tam ale nebyla, tak májku ukradli.

Tradice stavění májek dříve probíhala jen takto, nebo se stavěly májky uprostřed vsi jako dnes?

Stavění májek probíhalo i v rámci vesnice. To měli u nás v Řikovicích na starost zejména dobrovolní hasiči. Tradice ale probíhala trochu jinak. Ozdobená velká větve se uvazovala do koruny stromu nebo k nejsilnější větvi na stromě. U nás v Řikovicích visela na lípě pod kapličkou. Dnes už tam ale lípa nestojí.

Jak jste se potkal s vaší manželkou? Vzpomenete si i na vaši svatbu?

Seznámili jsme se 11. 1. 1964 na sokolském plese v Sebranicích. Tehdy bylo snad půl metru sněhu a já tam přijel na motorce. Svatbu jsme měli o dva roky později, konkrétně 19. 2. 1966. Nejdříve jsme měli obřad na MNV v Dolním Újezdě a pak v tamějším kostele. Oddával nás pan farář Fišer z Mladočova. Hostinu jsme měli doma v Dolním Újezdě. Na hostinu se před svatbou zabilo prase. Pamatuji si, že se napeklo koláčů z 20 kg mouky.

Svatební den

Uvažoval jste někdy o odchodu z rodných Řikovic?

Ano, když jsem se oženil s mojí manželkou Emilií, tak jsme chtěli pryč. Nabízeli nám bytovku v Morašicích. My ale měli sehnání barák na Husovce. V úvahu také ale přicházelo odstěhovat se na jižní Moravu. V časopise Naše rodina jsme našli inzerát domu s vinohradem, kde bydlela sama paní. Tehdy to byla velká šance utéci.

Nakonec jsme zůstali a postupně začali předě-
lávat bydlení u nás v domě. To jsem v té době
již pracoval v JZD. Jedním z důvodů proč jsme
tu zůstali, byla blízkost naší rodiny.

Kde jste v JZD pracoval?

Pracoval jsem v živočišné i rostlinné výrobě.
Ze začátku mě hned přiřadili do kravína. Kr-
mil jsem býky u Lenochů a Žroutů. Jako jeden
z mála jsem také jezdil s děťákem. Posílali mě
často tam, kde zrovna bylo potřeba. Před dů-
chodem jsem řadu let zastával práci jako tech-
nik na benzínce v družstvu.

Máte nějakou vzpomínku, která se váže k prá- ci v JZD?

V JZD mi kolegové začali říkat Sakulajda. Prvně
to vzešlo od Pepika Kašpara z Tržku. Asi proto,
že jsem místo nevhodných slov nebo rouhání
raději používal výraz „sakulajda“.

Práce se zvířaty je nejen časově náročná, ale i fyzicky těžká a zvláště dříve.

Bylo tam přibližně přes 70 býků v obou chlív-
ech. Byla tam i telata. Ve chlívě u Žroutů se
krmilo po uličkách, u Lenochů jsme museli mezi
ně. Dříve se krmili kuřinami, melasou, šrotem
a senem. Chodilo se krmít zhruba v 4.30 hodin
a odpoledne v 15.00 hodin. Stávalo se, že nám
býci utekli a my jsme je naháněli. Během této
práce jsem zažil jeden z nejhorších zážitků.

Co se tehdy stalo?

Býky jsem krmil já, Marie Kopecká z čp. 1 a Vác-
lav Bureš z Lažan. Vždy dva krmili a jeden měl
volno. V jeden čas onemocněli oba mí spolupra-
covníci a já tam na náročnou práci zůstal načas
sám. Najednou se mi ale udělalo zle, tak jsem
prosil tatínka a pana Hurycha, ať dokrmí. Vů-
bec to se mnou nevypadalo dobře, skončil jsem
v nemocnici. Když jsem ležel v nemocnici, ve chlívě
u Žroutů propukl požár. Někteří se snažili vinu
hodit na mě. Měl jsem opravdu velké štěstí, že
jsem ležel ještě v nemocnici. Dopadlo by to se
mnou jinak špatně, což nám potvrdil i soused.

Josef se svými dcerami Emilií, Helenou a Kateřinou

Když jste vstoupili do JZD, tak jste doma stále hospodařili?

Když jsme museli dát půdu do JZD, vzali nám
všechno. Přesto se stále doma hospodařilo.
Mohli jsme pěstovat plodiny na tzv. záhumen-
kách pronajatých od JZD. Tenkrát se za ně
nic neplatilo. Přes den jsme museli pracovat
v JZD a až po práci jsme mohli hospodařit
doma. Byla to opravdu dřina. Brzo ráno se pra-
covalo na svém hospodářství, pak se šlo do
JZD a po práci opět jsme pracovali na svém.
V létě fungovala takřka neomezená pracov-
ní doba. Když jednou naši nesplnili požadavky
z JZD, tak nám vzali kámen ze zdi s tím, že nám
za něj dají drátěný plot. Nakonec nedali nic.

Jaká byla 60. léta?

V tehdejší době byla nouze o pracující lidi. Do
našeho regionu přišlo hodně Kubánců, kte-
ří pracovali na Vertexu. Ale také hodně Polek
a žen ze Slovenska. Ženy pracovaly především
na poli s krumpáči. Mezi Osíkem a Višňáry dě-
laly meliorace. Práce byla opravdu náročná. Ni-
kdo se s vámi nebavil, kolik vám je let. Takže se
stávalo, že jsme nosili i 75 kg na zádech. Obdiv
si zasluhují i ženy, protože zastávaly velmi ná-
ročnou fyzickou práci. V té době už pomalu do-
cházelo k většímu rozvoji průmyslu. Dopad to
mělo i na místní JZD, do kterého byly postupně
dodány stroje zlehčující manuální práci. Celko-
vě 60. léta už patřila mezi lepší období v JZD.

JZD pro své členy organizovalo zájezdy. Vybavíte si nějaký?

S JZD jsem se zúčastnil několika výletů. Pa-
matuji na výlet do Budišina, kde jsme navštívili
nádhernou výstavu koní. Také jsem se díky JZD
podíval na zámek Morinsburg, kde se natáčela
pohádka Tři oříšky pro Popelku. Chtěl jsem se
tam pobavit s jedním mladým Němcem. Jak-
mile jsem ale spustil rusky, tak se otočil zády
a odešel. Z výletu z NDR jsem domů také vezl
nakoupené igelitové tašky, protože ty běžně
dříve u nás nebyly k dostání, dnes je to odpad.

Byl kulturní život za minulého režimu jakýmsi odreagováním od reality?

Určitě ano. Tady v Řikovicích byly opravdu
krásné zábavy a plesy. Tradičně 14 dní před
plesem se prodávaly barák po baráku lístky na
ples a losy. Dalo by se říct, že bylo povinné si
nějaký ten lístek koupit, i když se na ples ne-
šlo. Muzikanti hráli na sále na takové vyvýšené
podestě hned pod střechou sálu. Často tu na
plesech hrála kapela 5 muzikantů OB Osík a sál
se pod tíhou tanečníků až houpal. To byly krás-
né chvíle.

Takže fungovalo pevné společenství v Řikovi- cích odjakživa?

Řekl bych, že ano. Příkladem mohou být i tzv.
akce Z, kdy se sešla celá ves. Lidi se spojili
i v době, kdy nebyl politicky nejlepší čas. Všechno
jsme dělali dobrovolně. Například jsme po-
máhali se stavbou vodovodu, stavěli jsme dě-
tem hřiště, pracovali jsme na mostku u Tašnerů.
Práce sousedy dokázala stmelit. Postupem času
se život začal obracet správným směrem. Žilo se
tady dobře, i když jsme byli přitazeni k JZD.

Dříve jste hrál na hudební nástroje a zpíval. Dalo by se říct, že je hudba vaší životní vášní?

Ano. Hudbu miluji. Rád si poslechnu třeba Spiri-
tuál kvintet, kapelu Schovanky, hudební skupinu
Kučerovci nebo Rangers – Plavci. S mojí man-
želkou máme stejný vkus. Moc rádi jsme chodili
na koncerty. Vážnou hudbou nepohrdneme, rádi
jsme chodili také na Smetanovu Litomyšl. Milo-
vali jsme plesy, které jsme celé spolu protančili.
Rád jsem měl waltz, tango, ale i klasický valčík.

Při hře na akordeon

Vaším posláním je i duchovní služba lidem. Po revoluci jste se stal akolytou. Co to pro vás znamendá?

Setkávání s lidmi mě velice naplňuje. Stal jsem
se jakýmsi dobrovolníkem vykonávajícím du-
chovní službu. Ze začátku jsem se s lidmi setká-
val čtyřikrát týdně, postupem času jsem setkání
kvůli rodině omezil zhruba na třikrát týdně. Moje
babička Nováková totiž chtěla mít v rodině kně-
ze. Pocházím z věřící rodiny, proto je pro mě víra
neoddělitelnou součástí života.

Vaše činnost určitě zasluhuje uznání. Jak na vaši činnost pohlíželi kněží?

To bych takto neřekl, ale člověk toho opravdu
už hodně pamatuje. V církvi jsem hlavně do-
cházel k nemocným lidem. Často do Jindrovky
vily, do nemocnice, do domovů důchodců, ale
i k lidem do jejich domovů. Krásné zážitky mám
z vily Klára, kde jsem také pravidelně navštěvo-
val nemohoucí lidi. Tato služba je ale velmi časo-
vě náročná. Kněží mě přijali velmi pozitivně. Byli
za moji práci vděční. Spolupracoval jsem hodně
s panem farářem Františkem Benešem a Jiřím
Štorkem.

K vašemu domu patřil odjakživa pes rasy kolie. Jak se k vám na hospodářství kolie dostala?

Kolii měl můj strýc z Parníku. Obdivoval jsem, co
s ní dokáže za triky. Jsou to psi velmi inteligentní
a přátelští. Když měli štěňata, tak jsem si jedno
odvezl. Dal jsem ho do školní tašky a jel z České
Třebové na kole domů. Od té doby jsme doma
měli kolii vždycky.

Jak teď vypadá váš běžný den?

Miluji přírodu, takže nejvíce času trávím na ven-
ku. Dokážu klidně 2 hodiny sedět na zahradě na
lavičce a poslouchat ptáčky, šumění stromů. To
je tak nádherné. Moc rád pracuji na zahrádce.
Letos jsem si nově třeba udělal ostrůvky ba-
revných lučních květin, ze kterých mám radost.
Když tak nad tím vším přemýšlím, tak lásku
k přírodě ve mně vzbudil asi nejvíc právě pak
učitel Michl. Chovám také králíky. Dokázal jsem
z černých a bíle zbarvených králíků vykřížit krá-
líky stříbrné barvy.

Co vám v poslední době udělalo radost?

Radost mi neustále dělá moje rodina. Moje děti,
vnoučata a pravnoučata. Vždy když přijdou, tak
řeknou: „Ahoj dědečku“. Jsem vděčný za každou
chvilku, kterou s nimi strávím.

Dědeček s pravnoučátky

Čeho si máme v dnešním světě nejvíce vážit a proč?

Hlavně zdraví a obyčejné radosti. Mít radost
z jakékoliv maličkosti. Stačí se radovat i z toho,
že ve společnosti potkáte milého člověka, který
se na vás usměje.

Chtěl byste říci něco na závěr našeho povídání?

Hezčí je dávat, než přijímat.

Děkujeme za milé setkání.

CO NÁS ČEKÁ?

PŘIPRAVOVANÉ AKCE:

MORAŠICE

5. 11.
- úterý

VÁCLAV KLEJCH LAŽANSKÝ
- neznámý nejznámější rodák
v 17.00 hod. v ZŠ

Připravuje se RETRO módní přehlídka svatebních šatů a výstava svatebních fotografií.
Budeme rádi za půjčení.

30. 11.
sobota

Hudba pomáhá

1. 12.
neděle

Rozsvěcení vánočního stromu
v 17.00 hod.

ŘIKOVICE

26. 10.
sobota

Lampionový průvod

29. 11.
pátek

Rozsvěcení vánočního stromu
v 18.00 hod.

Všechny akce BUDOU UPŘESNĚNY
na plakátcích, webových stránkách
a na Facebooku.

STRÁNKY OBCE:

FACEBOOK:

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Své významné životní jubileum
oslavili naši spoluobčané:

- 70 Václav Ropek
František Kalibán
- 75 Václav Nováček
- 80 Anna Hendrychová

Všem blahopřejeme a do dalších let
přejeme hodně zdraví.

Krásný podzim všem přeje
Obec Morašice

